

Lidt historie

Tinglysningsloven, der blev vedtaget den 31. marts 1926, og trådte i kraft den 1. april 1927, indeholdt i § 22 bemyndigelse til landinspektøren om at udarbejde servitutattester.

Denne bestemmelse dannede grundlag for vel nok den første debat angående landinspektørens professionelle ansvar. Debatten, der blev ført i foreningsregi, blev indledt ved at landinspektør S. Jungersen på landinspektørforeningens generalforsamling fremkom med forslag om oprettelse af en kollektiv ansvarsforsikring, med det formål at imødegå det civilretslige erstatningsansvar landinspektøren som følge af sin virksomhed kunne ifalde.

Jungersens forslag fandt tilslutning fra mange sider, og det blev besluttet, at et fuldstændigt forslag skulle fremlægges på næste generalforsamling. På de mellemliggende kredsmøder blev forsikringsspørgsmålet diskuteret, og forskellige argumenter blev draget frem. Bl.a. blev det fremført, at man mente professor Vinding Kruse burde høres i sagen.

Det blev også påpeget, at en sådan forsikring netop ville være et ”**led i den solidaritetsfølelse og det sammenhold, der er af så stor vigtighed for en kollegial forening, med et så ringe medlemstal som Den danske Landinspektørforening**”.

Med hensyn til forsikringens oprettelse i foreningsregi, blev det påpeget, at det ville være rimeligt og ønskeligt, at det var landinspektører der skulle dømme i de pågældende sager – andres vurderinger heraf var uønsket.

Ved den efterfølgende generalforsamling, havde man orienteret sig til forskellig side mht. en afklaring af omfanget af det forøgede ansvar. En forespørgsel hos dommere havde vist, at de var af den opfattelse, at landinspektøren dækkede for den udstedte attesters indhold. Vinding Kruses overbevisning var, at dommeren havde det væsentligste ansvar.

I erkendelse af, at forsikringssselskaber ikke kender til landinspektørarbejde og arbejdsmetoder, besluttedes det at forsikringen burde oprettes i foreningsregi. På grund af påstået diskussion angående foreningens grundfonds urørlighed, i forbindelse med dets anvendelse i forsikringsøjemed som sikkerhedsstillelse, blev den endelige afgørelse udskudt i endnu et år, og blev således først truffet på generalforsamlingen i 1930.

Fem år efter, på generalforsamlingen d. 30. august 1935, bliver det meddelt, at en ny lov foreskriver anmeldelse til forsikringsrådet.

Dette medførte, at forsikringsafdelingen måtte skilles ud fra landinspektørforeningen, samt at der måtte udarbejdes nye vedtægter, som skulle konciperes af forsikringsrådet. Dette blev starten på LgE.